

Fotografie: Jonathan Herman voor het FD.

Ralph van Dam (1974) begeleidt bij Achmea start-ups en scale-ups en is medeoprichter van non-profit-initiatief Geldfit Zakelijk. In 2011 gingen zijn internetstart-up Allesoverbesparen.nl en het bedrijf waaronder deze viel failliet. ‘Ik had niks meer.’

‘Als ik iets heb geleerd van mijn faillissement, is het nederigheid. Hoogmoed komt voor de val, zeggen ze niet voor niks. Mijn bedrijf was mijn identiteit geworden. Het bepaalde mijn ritme, mijn dagen. Ik was er dag en nacht mee bezig. Toen dat wegviel, was dat een klap voor mijn eigenwaarde.’

‘Zonder vast patroon zat ik als een dood vogeltje thuis. Ook vielen er een hoop mensen om mij heen weg. Bij tegenslag leer je je zakenrelaties kennen. Als je een dikke portemonnee hebt, weten ze je te vinden, en als het tegenzit, zijn ze dun gezaaid. Dat besef is pijnlijk maar ergens ook louterend.’

‘Een faillissement is een keiharde *realitycheck*, maar het heeft mij uiteindelijk een completer mens gemaakt. Ik kwam tot het waardevolle inzicht dat ik meer ben dan alleen die ondernemer. Overigens is dat lesje nederigheid iets anders dan je waardigheid verliezen. In de afwikkeling van het faillissement ging de curator heel ver. Mijn spaargeld, mijn bedrijven, de spaarrekeningen van mijn kinderen, mijn huis: op alles lag beslag. Deze beslaglegging heeft bijna een jaar geduurd, waardoor ik wel hulp móést vragen. De insolventie-advocaat, die ik hard nodig had, was bereid de betaling van zijn fikse rekeningen uit te stellen tot nader order. Dat was fijn, al moest ik hiervoor mijn trots opzijzetten. Toch is het gelukt om, terwijl ik op mijn kwetsbaarst was, iets van waardigheid te behouden.’

‘Vlak voor het tekenen van de overeenkomst waarin ik toezegde al mijn verdiende privé- en zakelijk vermogen in te leveren en met schulden achter te blijven, hoorde ik dat de curator ook de zeggenschap over een achtergebleven domeinnaam wilde hebben. Dit was voor mij de absolute grens. Ik liet weten dat ik niet zou tekenen als ik ook deze eis moest inwilligen. En voor het eerst capituleerde de curator. Dat was zo’n belangrijk moment, dat niets met trots of ego te maken had, maar met waardigheid.’

‘Uiteindelijk ben ik erbovenop gekomen door weer te gaan ondernemen. Mijn schulden waren zo hoog dat ik die met een salaris uit loondienst alleen nooit zou kunnen gladtrekken. Dus heb ik de jaren die volgden keihard gewerkt om de boel te fixen. En pas toen ik in 2018, zeven jaar later, het bedrijf waarvan ik de domeinnaam uit handen van de curator heb weten te houden, goed kon verkopen, was het verhaal voor mij afgesloten. Dat was een emotioneel moment.’

‘Ook voor mijn vrouw zijn het pittige jaren geweest en alleen door samen de schouders eronder te zetten en in verbinding te blijven, zijn we eruit gekomen. Na corona heb ik mede het non-profit-initiatief Geldfit Zakelijk opgezet, waarmee we ondernemers helpen die het financieel zwaar hebben en we waar mogelijk een faillissement voorkomen. Mijn belangrijkste advies luidt: durf, ook al is het maar eens per jaar, naar een negatief scenario te kijken. En vraag om hulp als het niet goed gaat. Als ik eerder aan de bel had getrokken en juridisch advies was gaan inwinnen, had ik me veel beter kunnen wapenen tegen de storm die niet lang daarna over mij heen zou razen.’

‘De bank had, zonder oog te hebben voor mijn persoonlijke omstandigheden, de regie over mijn leven overgenomen’